

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਗਗਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਜਵਾਬਦੇਹ

2002 ਦਾ ਈਪੀ ਨੰਬਰ 1

1 ਜੁਲਾਈ, 2005

ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 - ਐੱਸ. 100, 123(1) ਅਤੇ (4)- ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ—ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ — ਗਵਾਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ—ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼-ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ--ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਟੜਪੈਰਾਬੀ ਹੋਣ ਦਾ ਲੇਬਲ ਲਗਾਉਣਾ - ਇੱਕ ਪੈਰਾਜਾਬੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇ-ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ- ਇੱਕ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਖ਼ਬਰ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਕਿਸੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਯੋਗ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾ ਕੇ ਗਲਤ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 55 ਅਤੇ 60)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100(1)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚੋਣ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ

ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 100(1)(d) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) (ii) ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)(b) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 100(1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ' ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)(d)(ii) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

(67 ਲਈ)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਖਿਪ ਬਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 83 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ, ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵੰਡਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਸੰਬੰਧੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ: ੬੯)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ: ੭੭)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਗ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਬਿਤ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏਜੰਟ. ਅਜਿਹਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ, ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (d) (ii) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ,

ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵਾਪਸੀ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ: ੮੫)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਜਨਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਜਨਤਕ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ: ੮੬)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਅਧੀਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਫੋਟੋ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ” ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਸੀ। ਨਾਅਰਾ. ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਾਅਰਾ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰੀ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਿਆਸੀ ਚਿੰਨ੍ਹ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਮ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਾਪਸੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 100 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਬਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਬਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ: ੯੧)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਵਕੀਲ ਮੋਹਨ ਜੈਨ, ਸੀ .

ਐਮ.ਐਸ.ਖਹਿਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1
ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗਗਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, 80—ਪੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਾ (ਪੈਰਾਜਾਬ) ਤੋਂ।

(2) ਪੈਰਾਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਆਮ ਚੋਣ 13 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਚੋਣ ਵਿੱਚ 80-ਪੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਅੱਠ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਚੋਣ ਲੜੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਕਤ ਚੋਣ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਮਾਨ) ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਟਿਕਟ 'ਤੇ ਲੜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਪੈਰਾਬਕ ਮੋਰਚਾ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ "ਕਾਰਟ" ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬਾਦਲ) ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਟਿਕਟ 'ਤੇ ਉਕਤ ਚੋਣ ਲੜੀ ਸੀ। ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 24 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ।

ਆਰੀਆ ਕਾਲਜ, ਪੂਰੀ ਵਿਖੇ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 25538 ਜਾਇਜ਼ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 23979 ਜਾਇਜ਼ ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲੋਂ 1559 ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:

(3) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ), (ਡੀ) (ii), (iii) ਅਤੇ (iv) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ 100.

(4) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨਣ ਸਮੇਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਇਲੈਕਟਰਾਨਿਕ ਵੋਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 24 ਫਰਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 8 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੱਕ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਗੇੜ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪਬਲਿਕ ਐਡਰੈਸ ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਚੌਥੇ ਰਾਉਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1232 ਵੋਟਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੀਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਨੁਸਾਰ, 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 17201 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 13939 ਵੋਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਛੇਵੇਂ ਗੇੜ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲੋਂ 3262 ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੋਣ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਸ੍ਰੀ ਏ. ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੱਕ 15551 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਕੁੱਲ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ 1650 ਵੋਟਾਂ ਨਾਲ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਤਾਂ ਉਕਤ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਨੇ ਗੁੱਸੇ 'ਚ ਆ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ 'ਚੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲੀਸ ਕਪਤਾਨ ਵੀ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਨੀਅਰ ਕਪਤਾਨ ਪੁਲੀਸ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਫੋਰਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਣਨ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਚੋਣ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੋਣ ਅਥਰਵਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਹਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲੋਂ ਵੋਟਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਵੋਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨਾਲ ਫੇਡਫਾੜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 16 ਵਿੱਚ ਬੈਲਟ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਗਏ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 7 ਵੇਂ ਗੇੜ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਵੋਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਨੇ 100% ਵੋਟਾਂ ਪੋਲ ਕੀਤੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਕਤ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸੇ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਫੇਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮਸ਼ੀਨ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਟੇਬਲ ਨੰਬਰ 10 'ਤੇ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟ ਸ੍ਰੀ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਿੱਤੀ। ਗਿਣਤੀ ਹਾਲ.

(6) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਧਾਂਦਲੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਬੂਥ 'ਤੇ ਯਾਨੀ. ਬੂਥ ਨੰਬਰ 129 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 620 ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁੱਲ 642 ਵੋਟਾਂ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ ਇਸ ਪੋਲਿੰਗ ਬੂਥ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 393 ਵੋਟਾਂ ਹੀ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਨਤੀਜੇ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਸਨ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਜਾਲ ਫਾਰਮ 20 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3-ਐਮ.ਐਸ. ਸੁਲਤਾਨ ਬੇਗਮ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੋਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਕੁੱਲ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 8368 ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੋਸਟਲ ਬੈਲਟ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 27 ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੁੜ 8368 ਵੋਟਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕ੍ਰਿਸਟ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਫਲੋ ਬਸਤੀ, ਬਾਜੀਗਰ ਬਸਤੀ, ਅਬਿਡਕਰ ਬਸਤੀ, ਬਨ ਭੱਟ ਬਸਤੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਾਗ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵੰਡੇ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ 12 ਫਰਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਵਿਖੇ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਟੜਪੈਰਾਥੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। , ਪੂਰੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ “ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ”। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਅਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ’ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ। ਇਹ ਨਾਅਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ "ਕਾਰਟ" ਉਸਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਤੱਥ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਭਾਸ਼ਣ ਕਾਰਨ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 'ਅੱਤਵਾਦੀ' ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਮਨਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੰਟਰਵਿਊ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਹਿੰਦ ਸਮਾਚਾਰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਰੋਜ਼ਨਾ ਜਗਬਾਣੀ ਵਿੱਚ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਜੋੜ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ” ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। nu” ਦਾ ਨਰਾ ਪੂਰੀ 'ਚ ਗੁੰਜ ਰਿਹਾ - ਗਗਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ। ਉਕਤ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਸਨ

ਫਜ਼ੂਲ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਖੁਦ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਗਲਤ ਸਨ। ਇਸ ਖਬਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਧੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਏ ਹਨ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ 80-ਪੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇ।

(13) ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਰੇਕ ਰਾਊਂਡ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗਿਣਤੀ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ: ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾਅਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਬਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ: ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਝੂਠਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(14) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ 7 ਜੋ ਕਿ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਨ, ਵੱਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(15) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.ਐਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.ਐਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ।

(16) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

(17) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 18,23 ਤੋਂ 25 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ

(2) ਕੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8, 20 ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ

(3) ਕੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ

(4) ਰਾਹਤ।”

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ:

(17) ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਤ 19 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ. 2, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ:-

(a) ਪਾਇਲ-ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਸੰਗਰੂਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 129 ਦੀ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਪੀ-1; ਬੂਥ ਨੰਬਰ 129 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਨੰ. 17-ਸੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ। P-2, ਫਾਰਮ ਨੰ. 20 ਦੀ ਕਾਪੀ 80—ਧੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੀ-3, ਅਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ, ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਏ' ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(b) ਪੀ.ਡਬਲਊ.-7 ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਧੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦੇ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 129 ਦੇ

ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 129 ਲਈ ਫਾਰਮ PS05 ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵੋਟਰ ਟਰਨ ਆਊਟ ਫਾਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ-10. ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 129 ਵਿੱਚ 393 ਵੋਟਾਂ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੋਲਿੰਗ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 129 ਦੀ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਡਾਇਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ-11.

- (c) ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-8 ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਧੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸਨ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਵੇਰੇ 8 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ

24 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਪੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਰ ਰਾਊਂਡ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਤੀਜਾ ਸਹਾਇਕ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਦੁਪਹਿਰ 12.30 ਵਜੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਫਾਈਨਲ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ 6 ਵੇਂ ਰਾਊਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਜਾਂ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਰਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲੀਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਫੋਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀਡੀਓ ਫਿਲਮ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ 11.00 ਵਜੇ ਤੱਕ 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰੀਬ 12.30 ਵਜੇ ਪੈਰਾਜ ਗੋੜ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜੁਬਾਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ-9, ਜੋ ਕਿ "ਰੋਜਨਾ ਜਗਬਾਣੀ" ਵਿੱਚ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੀ.-6 ਜੋ ਕਿ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵੰਡਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 3262 ਵੋਟਾਂ ਨਾਲ ਮੋਹਰੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ।

- (d) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-9-ਸ਼ੀਰਾਜ ਅਹਿਮਦ, ਜੋ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਹਰ ਗੋੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਾਇਕ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਈ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
- (e) PW-10-ਬਸੰਤ ਕੁਮਾਰ, ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕਲਰਕ, ਜੋ ਫਰਵਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 2002 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਾਇਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ।

- (f) ਪੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦੇ ਬੂਥ ਨੰਬਰ 129 ਦੇ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਐਸ.-05 ਦੀ ਕਾਪੀ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਪੀ.ਡਬਲਊ.ਐਲ.-ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਪੂਰੀ।
- (g) PW 13—ਅਨਿਲ ਵਾਲੀਆ, ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ।
- (h) PW 14—ਅਤਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਜੋ ਪੈਰਾਜ਼ਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਲਈ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਦੌਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ। ਹਰ ਰਾਊਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਨਤੀਜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਨੇ 100 ਫੀਸਦੀ ਵੋਟਿੰਗ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਗਈ।
- (i) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 15 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ।
- (j) PW 18—ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਟੇਬਲ ਨੰਬਰ 14 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੇ ਗੇੜ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਹਰੀ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ 10.30 ਵਜੇ, 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ੍ਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁੱਲ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੱਕ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਐਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਘਟੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਮਚ ਗਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਧੱਕਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ ਦਾ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਖਾਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਹ 6 ਵੇਂ ਰਾਊਂਡ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਰਾਊਂਡ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਕਾਗਜ਼ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
- (18) ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਚੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ

ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ:-

- (a) ਪੀਡਬਲਯੂ 2—ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਿਕਾਰਡ ਭਾਰਤੀ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- (b) PW 3—ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੀਨਾ, ਜੂਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ, ਚੋਣ ਵਿਭਾਗ, ਪੈਰਾਜ਼ਾਬ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਵਿਭਾਗ, ਪੈਰਾਜ਼ਾਬ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਾਲਾ ਡਾਇਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਗਵਾਹ ਫਰਵਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਚ 2002 ਦਾ ਡਾਇਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ।
- (c) ਪੀਡਬਲਯੂ 5-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਐਸਐਚਓ, ਪੀਐਸ ਧੂਰੀ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲੀ ਸੀ (ਐਕਸ. ਪੀ-6)। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਐਕਸ. ਪੀ-8. ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 12 ਫਰਵਰੀ 2002 ਨੂੰ 6 ਫਰਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ “ਰੋਜਨਾ ਜਗਬਾਣੀ” ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਖਬਰ ਸਬੰਧੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਪਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੁਰਮ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਣਗਹਿਲੀਯੋਗ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਾਬਕਾ ਪੁਲਿਸ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੀ-9, ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 24 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੋਹਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- (d) ਪੀਡਬਲਯੂ 6—ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਸਬ ਐਡੀਟਰ, ਰੋਜ਼ਾ ਜਗਬਾਣੀ, ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਬਰ ਆਈਟਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ-5, 6 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
- (e) PW 16—ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਜਾਖਲਾਂ, ਤਹਿਸੀਲ ਧੂਰੀ, ਜੋ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ "ਅੱਤਵਾਦੀ" ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਅਰਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ "ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ"।
- (f) PW 17—ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ 6 ਫਰਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾ ਜਗਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਖਬਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।
- (g) PW 19—ਹਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਲੁਭਾਇਆ, ਵਾਸੀ ਅਮਰਗੜ੍ਹ, ਜਿਸ ਨੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- (19) ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖੁਦ PW 15 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ।
- (20) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਛੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ:-
- (a) RW 1—ਗਗਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ।
- (b) RW2—ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ 24 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨੇ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ” ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਨਾਅਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ।

- (c) RW 3—ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧਾਂਦਰਾ ਪੁੱਤਰ ਮੋਦਨ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਧਾਂਦਰਾ, ਜੋ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ” ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- (d) RW 4—ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ” ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- (e) RW 5—ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ 8 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਪਬਲਿਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ” ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- (f) RW 6—ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ‘ਅੱਤਵਾਦੀ’ ਵਜੋਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ” ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) “ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:

(22) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਜੈਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ

ਪੈਰਾ 8,20 ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 5-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 8- ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 14-ਅਤਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਆਬਜ਼ਰਵਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 15-ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 18-ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ, ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ 17201 ਤੋਂ 15551 ਤੱਕ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਵੱਲੋਂ 6 ਵੇਂ ਰਾਊਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 8-ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , PW 8 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਸ੍ਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਊਂਡ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸ੍ਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਨੇ ਮਾਈਕ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 14 ਅਤਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ। ਹਰੇਕ ਗੇੜ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(23) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੇ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 14 ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ (ਉਦਾਹਰਨ ਪੀ^3), 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 15511 ਵੋਟਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ।

17201 ਵੋਟਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(24) ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਂਦਲੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁਥ ਭਾਵ ਬੁਥ ਨੰਬਰ 129 'ਤੇ ਕੁੱਲ 620 ਵੋਟਾਂ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਇਸ ਬੁਥ 'ਤੇ 642 ਵੋਟਾਂ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਬੁਥ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 393 ਵੋਟਾਂ ਹੀ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਸ. ਪੀ-2, ਜੋ ਕਿ ਬੁਥ ਨੰਬਰ 129 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 17-ਸੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਪੀ-10, ਬੁਥ ਨੰਬਰ 129 ਦੇ ਫਾਰਮ PS 05 ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ-11, ਬੁਥ ਨੰਬਰ 129 ਦੀ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਡਾਇਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਐਲ.-ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7-ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੁਥ ਨੰਬਰ 129 ਤੋਂ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਵੋਟਾਂ 642 ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 209 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 105 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

(25) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 20 ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਲਤਾਨ ਬੇਗਮ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3) ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਪੋਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਕੁੱਲ ਵੋਟਾਂ 8368 ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਨੂੰ 27 ਪੋਸਟਲ ਵੋਟਾਂ ਵੀ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ 8368 ਵੋਟਾਂ ਪਈਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਅਸਲ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਮਨਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(26) ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 7 ਵੇਂ ਗੇੜ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਵੋਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ 100 ਫੀਸਦੀ ਵੋਟਾਂ ਪੈਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ 'ਤੇ ਉਕਤ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਬੈਰੀ ਫੇਲ ਹੋਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲਗਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ PW 15 ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(27) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (d) (iii) ਅਤੇ (iv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(28) ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ। ਪੈਰਾ 23 ਤੋਂ 25 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਇਹ ਦੋਸ਼, ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। .

(29) ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵੰਡਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਉਦਾ. ਪੀ 6) ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨੇ ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਲਾਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਤੋਂ 25 ਵਿਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਅਤੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈਆਂ ਦੋ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਾਅਰਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਸੀ "ਅਟਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨੋ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ"। ਕਿਉਂਕਿ "ਕਾਰਟ" ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਅਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾ ਤਾਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਹਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਲੁਭਾਇਆ ਅਤੇ ਮਨਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ16-ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ19-ਹਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ

ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨੇ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ” ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅੱਤਵਾਦ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਕਾਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਸੱਟ ਵੱਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ।

(30) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਏ ਪੈਰਾਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ “ਰੋਜਨਾ ਜਗਬਾਣੀ” ਦੇ ਸਬ ਐਡੀਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਿਸਦੀ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੀ-5. ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੰਟਰਵਿਊ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਨੰਬਰ 1 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਖਬਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 17-ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5-ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 6-ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਪੂ, ਸਬ-ਐਡੀਟਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(31) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਾਜਬ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਤਵਾਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੇਤਰ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ) ਐਕਟ, 1984 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਵਿੱਚ “ਅੱਤਕਵਾਦੀ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹੱਤਿਆ ਜਾਂ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਨੂੰ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਮਿਕ, ਨਸਲੀ, ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ ਸਮੂਹਾਂ ਜਾਂ ਜਾਤਾਂ ਜਾਂ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਚਾਰ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ; ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ; ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਹਿਣਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

(32) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਝੂਠ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਝੂਠਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ; ਬਿਆਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਾਜਬ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(33) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਖਬਰ ਆਈਟਮ (ਉਦਾਹਰਨ ਪੀ-5) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਥਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। **ਗਦਾਖ ਯਸ਼ਵੰਤਰਾਓ ਕੰਕਰਰਾਓ ਬਨਾਮ ਈ.ਵੀ. ਉਰਫ਼ ਬਾਲਾਸਾਹਿਬ ਵਿੱਖੇ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ** ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਬਿਆਨ ਜੋ ਝੂਠਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਹਿਣਾ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਜੋ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵੀ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਬ ਐਡੀਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਮਕਸਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੋਣ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇ। ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਅੱਤਵਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕ "ਅੱਤਵਾਦ" ਜਾਂ "ਅੱਤਵਾਦੀ" ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ "ਕੱਟੜਪੈਰਾਬੀ", ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਹੈ।

(34) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾ ਕੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। (1) 1994 (1) SCC 682

ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਛੁੱਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਹੋਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਬਿਆਨ ਉਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਆਨ ਝੂਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੋਝ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ

ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ। 1:

(35) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਨਤੀਜੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ PW1, PW5, PW7, PW8, PW9, PW10, PW11 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। , PW13 ਅਤੇ PW14, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। PW8, PW9 ਅਤੇ PW14 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਆਈ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਾਊਂਡਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 12.30 ਵਜੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਗਵਾਹ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ, 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜੋ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(36) PW8—ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। PW 12 ਅਤੇ PW 13, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੀ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ

ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ RW1 ਅਤੇ RW2 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(37) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਗਲਤ ਨਤੀਜੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਹਨ।

(38) ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 23 ਤੋਂ 25 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ਿੱਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਅਤੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈਆਂ ਦੋ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ। “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੋ ਨੂ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ”। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.16-ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.19-ਹਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਆਪਾ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ।

(39) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ "ਅੱਤਵਾਦੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਇਰ 6 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੈਰਾਜ਼ਾਬ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1), ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋਈਆਂ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5 ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਪੂਰੀ ਵਿਖੇ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਮੀਟਿੰਗ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਤੱਥ ਹੋਰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਮਨਘੜਤ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧਰੂਈ ਵਿਖੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਰਡਬਲਯੂ3-ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧਾਂਦਰਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਪੂਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕਥਿਤ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(40) ਨਿਊਜ਼ ਆਈਟਮ (ਉਦਾ. P5) ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਖਬਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ, ਪੀਡਬਲਯੂ 6-ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਚੋਣ ਖੇਤਰ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਉੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾਅਰਾ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਅਰੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਗਗਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਥਿਤ ਨਾਅਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ।

(41) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਖਬਾਰ "ਰੋਜਨਾ ਜਗਬਾਣੀ" ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਖਬਰ ਆਈਟਮ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ-5) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਪ ਸੰਪਾਦਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੰਪਾਦਕ ਸਰਗਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ। ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਆਈਟਮ. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 (ਐਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਧਾਰਾ 100(1) (d) (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਪਾਦਕ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਖਬਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। .1 ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(42) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਊਜ਼ ਆਈਟਮ (ਉਦਾ. P5) ਅਤੇ PW6-ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(43) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖਬਰ ਆਈਟਮ (ਸਾਬਕਾ P5) ਧੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ। ਏਜੰਟ. ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਨਿਊਜ਼ ਆਈਟਮ (ਉਦਾ. P5) ਨੂੰ ਕਦੇ ਧੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਅਤੇ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(44) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਬਰ ਆਈਟਮ (ਉਦਾਹਰਨ P5) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੈਰਾਥਕ ਮੋਰਚੇ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ “ਕਾਰਟ” ਉਕਤ ਮੋਰਚੇ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਕੁਝ ਆਲੋਚਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ Annexure P: 3 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ “ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ 'ਅੱਤਵਾਦ ਦੀ ਵੈਗਨ' ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੋਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(45) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਅਟਵਾਦ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਅਤਿਵਾਦ”। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਟੜਪੈਰਾਬੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਅੱਤਵਾਦੀ" ਕੋਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਟੈਂਡਰਡ ਕੰਸਾਈਜ਼ ਡਿਸਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਅੱਤਵਾਦੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। "ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ"। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਤਿਵਾਦ" ਅਤੇ "ਅੱਤਵਾਦ" ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਅਤਿਵਾਦ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅੱਤਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ" ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਟੜਪੈਰਾਬੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(46) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਖਬਰ ਆਈਟਮ (ਐਕਸ. ਪੀ 5) ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) (ii) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਐਕਟ ਦੇ 100 ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਜਿਹੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ:

(47) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਮੁੱਦੇ-ਵਾਰ ਨਤੀਜੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 2 ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾ ਕੇ ਗਣਨਾ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

(48) ਇਹ ਦੋਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8, 20 ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100(1) (d) (iii) ਅਤੇ (iv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਾਸੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(49) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਰਾਊਂਡ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਨੇ 17201 ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਦਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ 13939 ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਬਲਿਕ ਐਡਰੈਸ ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ 'ਚ ਸ੍ਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਜੋ ਕਿ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਸਨ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ 17201 ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 15551 ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹਨ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਰਾਊਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਸ੍ਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਵੱਲੋਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(50) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.15. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਰ ਗੋੜ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਬਲਿਕ ਐਡਰੈੱਸ ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ 6 ਵੇਂ ਦੌਰ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ 10.30 ਵਜੇ 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 17201 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਿਰਫ 13939 ਵੋਟਾਂ ਹੀ ਮਿਲੀਆਂ। ਛੇਵੇਂ ਗੋੜ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3262 ਵੋਟਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਦੇ ਚੋਣ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 17201 ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ 15551 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਵਿੱਚ 1650 ਵੋਟਾਂ ਘੱਟ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ 25538 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ 23979 ਜਾਇਜ਼ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। PW18-ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਹਰੀ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਐਲਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

(51) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ PW18 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੋਹਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 15511 ਵੋਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਜਦਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 13941 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 18 ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 17200 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ

(ਪੀਡਬਲਯੂ 15) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਹਰ ਗੋੜ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ। 6 ਵੇਂ ਰਾਊਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਬੂਤ ਸੀ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਤੱਕ, ਉਸਨੇ 17200 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਉਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(52) PW18-ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 17201 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਗੋੜ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਬਲਿਕ ਐਡਰੈੱਸ ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ 6 ਵੇਂ ਰਾਊਂਡ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਹਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਘਟਾ ਕੇ ਪਬਲਿਕ ਐਡਰੈੱਸ ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹੰਗਾਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਕਾਉਂਟਿੰਗ

ਹਾਲ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਮਾਨ. ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ ਖਾਤਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਟੋਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਹਰ ਗੇੜ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 6 ਵੇਂ ਰਾਊਂਡ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਬਾਕਸ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲਿਖਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

(53) ਦੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਗੇੜਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਭਰੋਸਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਪੀ.ਡਬਲਊ.8 ਜੇ.ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਰਾਊਂਡ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਤੀਜਾ ਸਹਾਇਕ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀਡੀਓ ਫਿਲਮ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। 6 ਵਾਂ ਰਾਊਂਡ ਸਵੇਰੇ 11.00 ਵਜੇ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਰਾਊਂਡ ਤੱਕ ਕੌਣ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਦੁਪਹਿਰ 12.30 ਵਜੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇ ਸ੍ਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਵੇਂ ਦੌਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਲੜਾਈ-ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਰਹੀ। ਉਸ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲੀਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਫੋਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਰਾਊਂਡ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਛੇਵੇਂ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜੁਬਾਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਗਵਾਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰਾਊਂਡ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ।

(54) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ PW14-ਅਤਰੀ ਭੱਟਾ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਚੋਣ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚੌਥੇ ਰਾਊਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੌਣ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਹਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਰ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਡਟੇ ਰਹੇ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗਲਤ ਐਲਾਨ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ; ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ: ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦ

ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਜਾਇਜ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। PW8 ਅਤੇ PW 14 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਹਨ।

(55) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.9-ਸ਼ੀਰਾਜ ਅਹਿਮਦ, ਜੋ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪੂਰੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਪ ਮੰਡਲ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀ ਵੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਗੇੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਾਇਕ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਲੰਚ ਬਰੇਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਣਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਹਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਿਆ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(56) ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-1) ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਭਾਵ ਐਕਸ.ਪੀ.4 ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.8-ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਹੀ PW14-ਅਤਰੀ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਚੋਣ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਈਆਂ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਐਮ. ਬੁੱਢਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਸਿਮਹਾਦਰੀ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ** ਦੋਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟ।

ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕੋ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ, ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

(57) ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 12 ਗੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੋਹਰੀ ਸੀ ਪਰ 6 ਵੇਂ ਗੋੜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੋਹਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਗੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 8433 ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 11565 ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ।

(58) ਦੂਸਰਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁਥ ਭਾਵ ਬੁਥ ਨੰਬਰ 129 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 620 ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੁਥ ਤੋਂ 642 ਵੋਟਾਂ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਰਥਾਤ ਐਕਸ.ਪੀ.2, ਐਕਸ.ਪੀ.3, ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਲ.ਓ ਅਤੇ ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਲ., ਜੋ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬੁਥ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 393 ਵੋਟਾਂ ਹੀ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ 78 ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸੀ. ਨੇ 82 ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਦੋਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ (ਐਕਸ. ਪੀ.3) ਵਿੱਚ ਪੋਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 129 ਤੋਂ 642 ਵੋਟਾਂ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 105 ਵੋਟਾਂ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ 209 ਵੋਟਾਂ ਪਈਆਂ। ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਅੰਕੜਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਿਯਮੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਅਤੇ (iv) ਦੀ ਧਾਰਾ (d) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਾਪਸੀ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਮਾਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ 209 ਵੋਟਾਂ ਪਈਆਂ ਹਨ

ਇਸ ਬੁਥ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ (ਐਕਸ. ਪੀ 3) ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਹਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(59) ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ

ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹਨ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਲਤਾਨ ਬੇਗਮ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੋਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ 8368 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ 27 ਪੋਸਟਲ ਵੋਟਾਂ ਵੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ 8368 ਵੋਟਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੁੱਲ ਵੋਟਾਂ ਵਿੱਚ 27 ਵੈਧ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੋਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 8341 ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਹ 8368 ਵੋਟਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। 27 ਵੈਧ ਪੋਸਟਲ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ 8368 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦਾ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(60) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੈਰਾ ਨੰ: 8, 20, ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾ ਕੇ ਗਲਤ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 1 ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ:

(61) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 18, 23 ਤੋਂ 25 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (4) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(62) ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵੰਡੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ 12 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਐਕਸ. ਪੀ-6) ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(63) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਕੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਈ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ" ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਨਾਅਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਜੋਂ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। "ਕਾਰਟ" ਉਸਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ।

(64) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ, 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ

ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(65) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖ਼ਬਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਅਟਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ" ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਸੀ। ਧੂਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਉਕਤ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਤੋਂ 25 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(66) ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਾ ਉਹੀ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਚੰਗ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਲੈਣ ਲਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਪਸ਼ਟ ਇਲਜ਼ਾਮ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਬੂਤ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲੁਕਵੇਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

(67) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100(1)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚੋਣ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 100(1)(d)(ii) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (b) ਅਤੇ (d) (ii) ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)(b) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 100(1)(b) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)(d)(ii) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। **ਸਮੰਤ ਐਨ. ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਜਾਰਜ ਫਰਨਾਂਡੀਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ (3)** ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ। ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕੈਨਵਸ ਵਿੱਚ ਆਚਰਣ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਕੋਰਸ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(68) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ:-

ਵੋਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਦੋਸ਼:

(69) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪੋਲੋ ਬਸਤੀ, ਬਾਜ਼ੀਗਰ ਬਸਤੀ, ਅੰਬੋਡਕਰ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵੰਡ ਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਸਤੀ, ਬਨ ਭੱਟੀ ਬਸਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਾਗ। ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਕਿਸ ਨੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੰਡੇ ਸਨ। PW15 ਨੇ ਆਪਣੇ

ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 83 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ, ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਸਬੰਧੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵੰਡਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 12 ਫਰਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪੀ-6 ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.17 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੰਡ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਸਬੰਧੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈਆਂ ਦੋ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਸਬੰਧੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼:

(70) ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਪੂਰੀ ਵਿਖੇ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਈ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਾਅਰਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ” ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅੱਤਵਾਦ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਕਾਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਾਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਅੱਤਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ। ਹਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਲੁਭਾਇਆ ਅਤੇ ਮਨਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ | ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(71) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ PW15, ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ PW16 ਅਤੇ ਹਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਲੁਭਾਇਆ PW19 ਵਜੋਂ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਅਸਲ ਤੱਥ ਹਨ। PW15 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਫੈਲਾਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੱਟੜਪੈਰਾਬੀ/ਅੱਤਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧੂਰੀ ਅਤੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈਆਂ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਕਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ, “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ”। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਖ ਸੀ

ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ. ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਸਬੂਤ ਸੁਣਨਯੋਗ ਹੈ. ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(72) PW16 ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜੋ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਾਅਰਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ” ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅੱਤਵਾਦ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਕਾਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮੁਲਾਕਾਤ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 2002 ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਧੂਰੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦੋ ਫਰੋਖਤ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੰਡੀ ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਪੁੱਜੇ ਤਾਂ ਜਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਭੱਦਲਵਾੜ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੌਕਾ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਦੱਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਮਰਥਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਮਰਥਕ ਸੀ।

(73) ਇਸ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਪਬਲਿਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਮੁਖੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ

ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਾਕਾਤ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਗਿਆ ਪਰ ਉਹ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 15 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਤੱਥ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 16 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਮਰਥਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਸਮਰਥਕ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰ, ਅਰਥਾਤ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।

(74) ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਸਬੰਧੀ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਸਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.19-ਹਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਲੁਭਾਇਆ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਅਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, "ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਅਡੇ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ"। ਇਹ ਨਾਅਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਮਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੁਣਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਜਿਹੜਾ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ।

(75) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਝੰਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ | 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਤੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ PW15 ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

25 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਦਾ ਭਾਰਤ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ PW16 ਅਤੇ PW19 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦਾਇਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 25 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਇਹ ਤੱਥ ਹੋਰ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਹਨ।

(76) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਡਬਲਿਊ.ਐਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਅਤੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਈਆਂ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਅਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ, “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਆਦਿ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ” ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧੂਰੀ ਅਤੇ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ RW3- ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧਾਂਦਰਾ, RW4-r ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ RW5- ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਸਗੋਂ ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਅੱਡੇ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗਰੇਡ ਨੂੰ” ਨਾਅਰੇ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਅੱਡੇ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ” ਵਰਗਾ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

(77) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ, ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ 2 ਫਰਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸ.

ਸਮਾਚਾਰ ਆਈਟਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ (ਉਦਾਹਰਣ P5):

(78) ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੰਟਰਵਿਊ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਹਿੰਦ ਸਮਾਚਾਰ ਸਮੂਹ ਦੇ "ਰੋਜਨਾ ਜਗਬਾਣੀ" ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ,

ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਜੋੜ ਨੂੰ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ” ਦਾ ਨਾਰਾ ਧੂਰੀ ਚ ਗੂੰਜ ਰਿਹਾ-ਗਗਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਇੰਟਰਵਿਊ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਸਬ ਐਡੀਟਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਖਬਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੈਰਾਜਾਬ ਨੂੰ 6 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਸਮੇਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਖਬਰ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ

ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਿਆ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰਬਰ 1 ਖੁਦ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(79) The afo Theiiaforesaidt newsaiteme hasKbeene E ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਸਕਰਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਜਲੰਧਰ, 5 ਫਰਵਰੀ (ਜੁਗਿੰਦਰ ਸੰਧੂ)-"ਮੋਰੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਪੂਰੀ ਦਾ ਸਰਬਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਪਿਛਲੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਗੱਲ ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਪੂਰੀ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਅਤੇ ਉਤਰਾਂਚਲ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਗਗਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ ਕਹੀ।

ਜਗਬਾਣੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਇਸ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਗਗਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਵਿਧਾਇਕ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਪੈਰਾਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹੂਲਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ। ਪੈਰਾਜਾਬ ਅਤੇ ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਅਣਗੌਲਿਆ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਨਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਨੌਜਵਾਨ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ-ਭਾਜਪਾ-ਬੀ.ਐਸ.ਐਮ. ਗੱਠਜੋੜ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਵੋਟਰ ਵੀ ਆ ਗਏ ਹਨ

ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ-ਭਾਜਪਾ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ ਵਾਜਪਾਈ ਦੀ ਜੋੜੀ ਮਜ਼ਹੂਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਜੋੜੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੈਰਾਬਕ ਮੋਰਚਾ ਵੀ ਇਸ ਸੀਟ ਤੋਂ ਚੋਣ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੈਰਾਬਕ ਮੋਰਚੇ ਦੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ 4-5 ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੋਟਰ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੋਣ ਜਿੱਤ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੰਦਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪੂਰੇ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਈ ਜਾਵੇਕਾਰਟ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੋਣ ਦਾ ਪੱਖ (ਅਟਵਾਡ ਡੀ ਐਡੇnu vote na pao gaddde nub ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਰਟ ਹੈਪੈਰਾਬਕ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਇਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗਗਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚਨਾ ਮੰਤਰੀ-ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਸੁਸ਼ਮਾ ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵੋਟਰਾਂ ਦਾ

ਮੂਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਭਰਪੂਰ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਕੁਝ ਫਿਲਮੀ ਹਸਤੀਆਂ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੇ ਭੀਸ਼ਮ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਖੰਨਾ, ਸ਼ਰੂਤੀ ਉਲਫਤ ਅਤੇ ਅਭਿਮਨਿਊ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਜਾਇਜ਼, ਦਿਵਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ੀ ਵਰਗੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਵੀ ਕਈ ਵੋਟਰ ਉਸ ਵੱਲ ਝੁਕ ਰਹੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਦਾ ਸਾਫ ਸੁਥਰਾ ਅਕਸ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਹਾਈ ਸਿੱਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵੋਟਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕਸਰ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਸੈਬਰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਸ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਢੀਡਸਾ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਚੋਣ ਰੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੰਤੁਲਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਗਿਆ ਹੈ।”

(80) ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਾਚਾਰ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਸਕੋਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੂਰੇ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਟ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਈ ਜਾਵੇ (ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਅਡੇ ਨੂ ਵੋਟ na pao gadde nu). ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਰਟ ਪੈਰਾਥਕ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(81) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾ ਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕੀਤੀ, ਟੀ.ਯੂ. (4) ਐਕਟ ਦੇ.

(82) ਹੁਣ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ.

(83) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

“ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਤੱਥ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਝੂਠਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਝੂਠਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ।, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ, ਜਾਂ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ

ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਹੈ।

(84) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ:

- (i) ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਬਿਆਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ;

- (ii) ਕਿ ਬਿਆਨ ਝੂਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਝੂਠਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ;
- (iii) ਕਿ ਬਿਆਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ; ਅਤੇ
- (1)) ਕਿ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(85) ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (d)(ii) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵਾਪਸੀ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(86) ਦੂਜੇ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ ਕਥਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਜਨਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਜਨਤਕ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਦਰ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, (4) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ। ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਨਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1156

ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਜਨਤਕ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ, ਵੋਟਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕਿਸੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 (4) ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦਾ

ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(87) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-17 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੇ ਖਬਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6, ਜਲੰਧਰ ਦੇ “ਰੋਜ਼ਨਾ ਜਗਬਾਣੀ” ਦੇ ਸਬ-ਐਡੀਟਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਊਜ਼ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਉੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਨਾਅਰਾ. ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਾਅਰੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਾਅਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ।

(88) ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ” ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵੀ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕਥਿਤ ਨਾਅਰੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਅਖਬਾਰੀ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੂਰੇ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਜੋੜ ਨੂੰ ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ”। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਟ ਪੈਰਾਬਕ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(89) ਹੁਣ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਸਬ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਪਾਦਕ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 6-ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਖਬਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(90) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ PW6-ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਜ਼ ਆਈਟਮ (ਸਾਬਕਾ P5) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਫੋਟੋ ਉਸਦੀ ਫੋਟੋ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿਲਮ ਸਟਾਰ ਅਭਿਮੰਨਿਊ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ PW6-ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਲਤ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਮਕਸਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ

ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਗਦਾਖ ਯਜ਼ਵੰਤਰਾਓ ਕੰਕਰਾਓ ਬਨਾਮ ਈ.ਵੀ. ਬਾਲਾਸਾਹਿਬ ਵਿੱਖੇ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪੀਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 123 (4) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ) ਜਦੋਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਝੂਠਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(91) ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ. ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਫੋਟੋ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ “ਅਤਵਾਦ ਦੇ ਐਡੇ ਨੂ, ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂ” ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਸੀ। ਨਾਅਰਾ. PW5 ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਾਅਰਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾਅਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਅਰੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਤੱਥ ਦਾ ਬਿਆਨ. ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਾਅਰਾ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰੀ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਿਆਸੀ ਚਿੰਨ੍ਹ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਮ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼, ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਾਪਸੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 100 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਬਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਆਈਟਮ ਅਜਿਹੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਬਰਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(92) ਮਨਮੋਹਨ ਕਾਲੀਆ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਯਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਖਬਰਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਖਬਰ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਪਾਦਕ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂ ਗੰਧਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(93) **ਸ਼ਿਵਾਜੀਰਾਓ ਬੀ. ਪਾਟਿਲ ਕਾਵੇ ਕਾਰ ਬਨਾਮ ਵਿਲਾਸਰਾਓ ਡੀ. ਦੇਸ਼ਮੁਖ (6)** ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(5) ਏਆਈਆਰ 1984 ਐਸਸੀ 1161

(6) AIR 2000 SC 341

ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਨਤਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ ਕਾਫੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਦੂਸਰਾ, ਜਦੋਂ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਠੋਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਿਆਰ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 100 (ਐਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਖਬਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਪਾਦਕ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੰਪਾਦਕ ਏਜੰਟ ਸੀ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(94) ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (^{ਥੋਰਾ}) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਖਬਰ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਚੋਣਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਦਾਰਥਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਧਾਰਾ 100 I (1) (d) (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਉਹ ਅੱਗੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਹੈ ਪਰ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਨੇ ਪੋਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।

(95) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਸੰਪਾਦਕ ਦੁਆਰਾ ਖਬਰ ਆਈਟਮ (ਐਕਸ. ਪੀ 5) ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(96) ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 123(4) ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਰ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਝੂਠਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਾਜਬ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

(97) ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਖਬਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ?

(98) ਨਿਊਜ਼ ਆਈਟਮ (ਐਕਸ. ਪੀ 5) ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੇ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ “ਅਟਵਾਦ ਦੇ ਜੋੜ ਨੂੰ ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਓ ਗੱਡੇ ਨੂੰ” ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਰਟ ਪੈਰਾਥਕ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, “ਕਾਰਟ” ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਮਾਨ) ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-3) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਅਰਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਵੈਗਨ ਵਜੋਂ ਜੋੜ ਕੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(99) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਬਰਾਂ ਵਾਲਾ ਅਖਬਾਰ (ਉਦਾ. P5) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵੀਡਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ। ਅਜਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਸੀ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਬਰ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰੂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਚਾ ਵੰਡਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ P5. ਇਹ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਲਈ 'ਅੱਤਵਾਦੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਥਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਛਾਪਿਆ ਅਤੇ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕਰਨਾ।

(100) ਅਜ਼ਹਰ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ (7) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਬਿਆਨਾਂ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(101) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 3 ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ:

(102) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(103) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਾਪੀਤ